

Dansk Pressetjeneste i Stockholm under krigen, om London under krigen og Paris 1944. Her som i efterkrigen, hvor Berlin, Paris, Titos Jugoslavien og Amerika er stationer i Bjøls liv, er der gode iagttagelser af samfundsforholdene, men tillige portrætter af internationale udenrigskorrespondenter, der i mange tilfælde er ret ukendte for danske, men sammenlagt giver et indtryk af personer, der var med til at formulere en verdens opfattelse af verden. Man kan være lidt utryk, når omtalen falder på velkendte politikere, og de så vurderes kategorisk, det gælder f.eks. Trygve Lie, Reventlow i London, Christmas Møller, eller P.H. og Andersen Nexø (»hvis PH var en krukke, var Nexø en frikadelle«), den »læspende selvgælde hos Jens-Paul Sartre«. En anmelder, der har truffet dem, har også andre oplevelser af personerne, og det samme må også være tilfældet med Bjøl. Er det rimeligt, at han lader sådanne bemærkninger stå alene? En bredere vurdering havde været ønskelig.

Et særligt afsnit, men ikke stort, er viet Informations redaktion i 50'erne med skildringer af chefredaktionen og nogle af medarbejderne. I 1959 forlod Bjøl Information og efter tre år som Politikens Paris-korrespondent fulgte professoratet i Århus – om dette og tiden

der, da Bjøl blev rigtig historiker, loves et følgende bind.

Uanset de hastige domme og karakteristikker er bogen et væsentligt bidrag til periodens opinionshistorie. Dertil fængsler den og er velillustreret samt forsynet med et personregister præget af ikke få fejl og mangler.

Vagn Dybdahl

Bertel Haarder: *10 år med vers. Bertels viser.* (Dafolo, 1992). 63 s.

Tre ministre i de skiftende regeringer Schlüter holdt ud – og blev holdt ud – på samme taburet i samfulde 10 år og 4 måneder. Det var foruden Schlüter og Uffe Elleman også Bertel Haarder. At det ville gå lige netop sådan ville næppe nogen have spået, da regeringen tiltrådte, der var i hvert fald ingen der gjorde det. Men også på anden måde har Bertel Haarder mere i sig, end man skulle tro, således både humoristisk sans og – om ikke ligefrem en lyrisk åre – så et stort talent for at skrive lejlighedssange. En del af disse sange fra hans ministertid er samlet i denne udgivelse og forsynet med korte realkommentarer af forfatteren, og dermed er der skabt et kildeskrift til periodens historie som et fint versificeret supplement til Bo Bojesens tegninger.

Jørgen Fink

## REGIONAL OG LOKAL HISTORIE

Flemming Bechgaard Holm, Claus Friisberg og Anders Kragh: *Varde 1920-1990. Fra købstad til storkommune, bind II.* (Varde kommune i samarbejde med Historisk Samfund for Varde og omegn, 1992). 605 s.

Der er en del, der er gået galt med denne publikation, og det er synd, for der er

lagt et stort arbejde i den. Allerede fra begyndelsen blev værket ramt af ulykker, idet koordinatoren og en af de udpegede skribenter afgik ved døden i utide. Det er måske en af årsagerne til det usædvanlige, at forordet er skrevet af bogens trykker. Og at på selve titelbladet en af forfatterne fremtræder under navnet Krogh, selv om han hedder